

Johs. E. Larsen, Carl M. Nielsen, Steincke, Wittrup, Bjerg, Elmquist [formand], Johannes Jensen, Esther Malling Pedersen, Bouet, Jørgen Jørgensen, Krarup og Fr. Kristiansen). Beretning afgivet ¹⁵/₉ 1949 (B. sp. 2083).

Lovforslaget gik ud på, at der skulle foretages følgende ændringer i dyreværnsloven:

§ 1 affattes således:

„Den, som ved *overanstrengelse, vanrøgt* eller på anden måde behandler dyr uforsvarligt, straffes for dyrplageri med bøder, hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Har forholdet haft karakter af *mishandling*, er straffen fængsel indtil 1 år, i gentagelsestilfælde 2 år.

Den, som iøvrigt overtræder de i denne lov indeholdte eller i medfør af loven meddelte forskrifter, straffes, forsåvidt ikke andet er bestemt, med bøde eller hæfte.“

Samtidig skulle straffebestemmelserne i § 2, sidste stk., i § 6, 2. pkt., samt i straffelovens § 196, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, bortfalde.

§ 2, a), affattes således:

„*Kupering af halen på heste* må kun ske, hvor det af lægelige hensyn er påkrævet. Kupering af halen på heste og ørene og halen på *hunde* må kun foretages af en dyrlæge og under bedøvelse. Dog kan kupering af halen på hunde, der ikke er 8 dage gamle, ske uden dyrlægehjælp og uden bedøvelse, når den iøvrigt foretages under betryggende forhold. Transport af kuperede heste i jernbanevogn, skib, lastautomobil eller andet befordringsmiddel må først ske 14 dage efter kuperingen.“

§ 3 affattes således:

„Den, der efter tidligere ved dom at være kendt skyldig i mishandling af dyr, *påny findes skyldig heri*, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele at beskæftige sig personlig med dyr. Forbudet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde.“